

seïdors sarraïns respectius. Resten *rabal carrucx arraya*, i d'altra banda *rabal carrux Almazen Huart*; tenen aspecte d'ésser dos rafals dits *Carrutx(a)*, distingits per un determinatiu: 1) (*ar*)*raya*, 2) *al-mazen* (del magatzem). La possessió *Carrutxa* el 1387 i l'alqueria *Carrutxela* el 1414 consten a Sant Joan de Sineu, segons Rosselló V. («St. Joan, segles XIII-XIV», *Notes Hist.*, 1985, p. 92).

Sembla bastant segur que és mossarabisme i no pas arabisme, cosa que seria completament impossible si la *a* final de *carrutxa* és part integrant i antiga del nom, car el so de *tx* no existeix en àrab; si fos final veritable *tx* podria venir de ġ i encara fóra possible un origen aràbic, però crec que s'hi podrien oposar altres raons encara. Sembla molt més natural veure-hi una etimologia mossàrab. Podria ésser un duplicat de Carrutxa el nom de la possessió artanenca Carrossa, al peu del puig d'Alpara, amb una lleu diferència fonètica per diversitat dialectal o cronològica. De més a més hi ha Carrús, suburbi d'Elx, i Carroig, partida de Bellús, prop de Xàtiva; i, encara que ja se separa més, podem afegir-hi també *Carriotxa* a l'Énova, ribera de Xúquer.

Almenys per alguns d'aquests noms es poden suggerir unes pistes etimològiques (potser no aplicables als altres). Una seria QUADRUVIUM '4 Camins', que aniria bé per a Carroig, i potser (molt més dubtós) per a Carrutxa, però no seria aplicable a Carrossa ni a Carrús.

Carrossa ens fa pensar en el passeig de sa Carrossa de la Vila Vella d'Eivissa; el fet d'ésser un passeig ja suggereix un derivat de CARRUM. Per exemple: podria ésser una pronúncia arabitzant de la *a* de *carrerrassa* pronunciat pels sarraïns *qarrāša*, amb el matís velar de la *a* aràbiga quan es troba entre dues emfàtiques.

La possessió de Carrossa s'estén entre dos camins principals, el de Sa Begura, des d'Artà al terme de Sant Llorenç, i el que enllaça la vila d'Artà amb la ciutat d'Alcúdia, vorejant tota la gran badia del mateix nom.

Aquesta etimologia no presentaria dificultat pel que fa a sa Carrossa d'Eivissa ni a Carrossa d'Alpara. També es podria aplicar a Carroig de Bellús i ja fora més difícil aplicar-ho a Carrutxa. Pot haver-hi, però, dualitat etimològica: no cal entestar-se a declarar que són u tots aquests noms.

Quant a *arraya* s'assembla vagament a *rihà* 'molí' (RMartí), àrab normal *rahà*, sortiríem del pas dient que *-ja* hi és en potència i només reapareix en *r(a)hāya^t* 'mola de molí' (Boqtor), *Dozy, Suppl.*, I, 517b. Però tenint en compte l'arrel *r^oy* 'fer pasturar', ben coneguda i viva, amb les diverses dades de Dozy (I, 537a i b), amb d'altres de *PAlc.*, 339, i en particular el diminutiu *ru^oáyya* «paceduría de ganado» (*PAlc.*, 339a25, d'on el nom del poblet *-Ruaya* dels xurros de Cortes de Pallars), i altres dades menorquines